

Poate de-aş fi doar umbră

Aspiranta

Poate de-aş fi doar umbră

Cu mâna ca o frunză ce tremură-n furtună
Ating un chip de gheaţă şi mă-nfior o clipă,
Apoi mă cert cu timpul, cu trecerea-i nebună,
Fără folos, căci vrerea mi-e searbădă risipă.

Poate de-aş fi doar umbră, aripa m-ai atinge
Sau ți-ai întoarce-n treacăt privirea rătăcită,
Ai auzi pesemne, iubirea mea cum plânge
Lovită mult, prea mult, de vorba nerostită.

Dar umbră nu-s, ci suflet cu aripă de spumă
Ce strânge-n jur iubirea şi-o pune în potire,
Iubite, nu te pierde, printre-amăgiri şi brumă,
Căci tot ce e dorinţă va merge-n risipire.

Urmează-mă în templul ce n-are crucea frântă,
Să-nmiresmăm iubirea cu smirna din altare,
Nu te-mbăta cu visul ce-o vreme te încântă,
Ci şterge zgura vorbei şi atinge noi hotare.